

ventningsmæssigt skulle være på det klassetrin, de nu engang går på.

Det er en utrolig positiv udvikling, som vi er meget, meget glade for, nemlig at det nu endelig er lykkedes at lave nogle folkeskoleforlig, hvor vi fra De Konservatives side synes, at man har lagt så meget vægt også på undervisningsdifferentiering, at vi kunne være bekendt at være med i det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil også benytte lejligheden til at ønske fru Charlotte Dyremose velkommen i vores uddannelseskreds. Det er jo sådan med uddannelse, at der er lidt højt til loftet, der er lidt mere plads, og så er det det, der har perspektiv for mange mennesker. Så det bliver spændende at følge og teste hinandens forskellige synspunkter.

Jeg vil nu godt vende tilbage til det synspunkt, som fru Charlotte Dyremose rejste, nemlig at det skulle være Ritt Bjerregaards skyld, at vi nu skal gennemføre FVU for 500.000-600.000 mennesker. Nu er det jo 40.000 om året, vi taler om. Men jeg vil spørge: Er det ikke korrekt, at der er voldsom forskel på voksne mennesker, der klarer sig selv, har været på arbejdsmarkedet i mange år, som har behov for at læse og stave og skrive noget bedre, og børn, der går i folkeskole, og at det er forskellige redskaber, man skal bruge til dem? Og så vil jeg bare understrege, at vi aldrig har haft noget imod de pædagogiske test, man bruger – diktat, stileskrivning osv. Det, der har været diskussionen, har været, under hvilke former man skulle indføre dem. Lad os nu holde fast i, at her er et lovforslag, der løfter og handler om voksne mennesker, men er der ikke forskel på børn og så voksne, der klarer sig selv, men som har behov for noget ekstra stave- og læseundervisning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Naturligvis, der er stor forskel. Der er også forskel på voksne og voksne og børn og børn. Det er jo netop så vigtigt, at man kan undervise med forskellige pædagogiske metoder og på forskellige niveauer, uanset om vi taler om voksne, om unge eller om børn. Det skal vi da selvfølgelig holde fast i gennem hele undervisningspolitikken, og det er jeg sikker på at hr. Carsten Hansen og jeg sagtens kan finde sammen om, særlig efter den tale, jeg hørte fra hr. Carsten Hansens side i dag.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg anerkender i hvert fald, at her er et punkt, hvor vi er enige. Må jeg så ikke bare sige – jeg ved ikke, om fru Charlotte Dyremose ved det – at der jo er fire trin på FVU'en, og det, vi gør nu, er, at vi for dem, som har dansk som andetsprog, tager skridtet og erstatter det med et andet tilbud på VUC, nemlig AVU.

Det er jo selvfølgelig afgørende vigtigt, hvis man ikke har været på skolebænken i mange år, at man bliver placeret der, hvor man skal placeres, og det er derfor, man laver en test eller en screening af folk. Det har i øvrigt stort set været foretaget, uden at der i forvejen var lovgivningsmæssig hjemmel for det. Nu gør vi det lovligt, og vi siger, det er vigtigt at blive rigtigt indplaceret. Men det er en helt anden diskussion end den, der foregår om folkeskolen. Det er bare lige for at holde fast i, at det altså er to vidt forskellige ting, og det kunne jeg så høre at fru Charlotte Dyremose ved. Det håber jeg vi er enige om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vi kan sagtens blive enige om, at det er vigtigt, når man ikke har været på skolebænken i mange år. Jeg har heller ingen forventning om, at den test, man bliver udsat for, når man er en 45-årig slagteriarbejder, på nogen måde skulle være den samme, som når man er en 10-årig skoleelev. Det er naturligvis helt forskellige former for test. Det, der bare er vigtigt, er anerkendelsen af, at vi kan bruge de her redskaber til at sikre, at den enkelte uanset alder, uanset erfaring, uanset niveau, bliver passet ind lige præcis der, hvor vedkommende kan få det største udbytte af uddannelsessystemet.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg noterede mig også med interesse Ritt Bjerregaards ansvar for dårligdommene i den danske folkeskole, og da fru Charlotte Dyremose har en klar holdning til Ritt Bjerregaards ansvar, vil jeg gerne bede om, at fru Charlotte Dyremose uddyber, hvilket ansvar hr. Bertel Haarder havde som undervisningsminister. For hvis jeg ikke husker helt galt, sad han adskillige år som undervisningsminister efter fru Ritt Bjerregaard, der altså kun sad 2 år. Hr. Bertel Haarder sad i to fulde perioder, i øvrigt under en konservativt ledet regering i 1980'erne.